

# FARNÍ ČASOPIS

Solnice, Skuhrov, Kvasiny,  
Uhřínov

PROSINEC 2008

č. 3

[www.farnost-solnice.net](http://www.farnost-solnice.net)

## CO SE UDÁLO OD VYDÁNÍ MINULÉHO ČÍSLA?

Jako obvykle konec roku je plný událostí. Při pravidelných setkáních dětí jsme pomyslně putovali na Kuks a povídali si o třetí ze ctností – o lásce.

Jak už víte, od září máme mše svaté s účastí dětí. Je naší velikou radostí, že rodiče a děti vzali si tato setkávání s Eucharistickým Ježíšem vážně a pravidelně přicházejí. Děti čtou čtení a přímluvy, teď v adventu staví betlém, zpíváme písničky s kytarou, flétnou. Samozřejmě je na těch mších místo pro každého, bez ohledu na věk. ☺

Skupina prosebníků se modlí už z nových modlitebních knížek, kde jsou oproti provizornímu textu přidány antifony a krátká litanie. Přesto, že chórová modlitba je těžká, modlíme se už plynule a s velkou chutí. Taková společná modlitba má velikou moc a nikdy nevyzní do prázdna. Vždyť nám to Ježíš slíbil.

Naše farní společenství mělo možnost se setkat neformálně na farních kuželkách. Asi kvůli počasí se nás tam moc nesešlo, ale nálada byla skvělá.

Ve všech školách naší farnosti proběhla pod naším vedením sbírka „Zkuste udělat zázrak – staňte se „Mikulášem“. Je to akce ve spolupráci s Fondem ohrožených dětí z Pardubic. Sbíráme pro jejich klienty a mnohočetné rodiny, kterým pomáhají oblečení, hračky, školní potřeby a trvanlivé potraviny. Také v tomto roce byl výsledek velmi dobrý. (14 velkých pytlů oblečení, 6 krabic hraček, a 5 krabic dalších věcí) Všem, kteří přispěli, moc děkujeme.

## CO PRO VÁS CHYSTÁME

Vážení rodiče, milé děti.

Před nějakou dobou jsme začali nový školní rok se vším, co s sebou nese. V naší farnosti, Bohu díky, je docela velký počet dětí. Pro ně se snažíme připravovat už po několik let každý měsíc setkání na faře. Také od září večerní mše ve čtvrtek patří našim mladým farníkům, a to nejen dětem ale i mládeži.



Přesto, že času je víc než dost my už myslíme na prázdniny. Zdá se, že v současné době je velký výběr táborů pro děti a mládež, na kterých si, někdy za drahé peníze, mohou děti odpočinout, naučit se něčemu novému, navázat nové kontakty a kamarádství. Bohužel jsme zjistili, že i na tzv. křesťanských táborech ne všechny směry jsou opravdu jen křesťanské. Jsou lidé, kteří všechno, co se jim zdá nadpřirozené spojují s vírou v Ježíše a jeho Církev. Ve své horlivosti místo aby se k němu přibližovali, dostávají se na špatné cesty a vedou tam ty, kteří jim uvěří.

Protože pro nás víra je jedinou a nádhernou cestou života snažíme se nadšení pro ni předat nejmladším a ukázat, že ve víře nejsou sami, i když okolí jí není nakloněné. Chceme ukázat, jak cesta víry a živého vztahu s Bohem usnadňuje život, přidává mu cíl, pravou radost a krásu.

Máme již zkušenosti, a proto chceme, hlavně pro děti z naší farnosti, připravit duchovně – relaxační pobyt. Nebude to „nalejvárna“ ale místo, kde děti prožijí kousek víry, zjistí, že víra nemusí být nuda a k tomu si budou hrát hry, poznávat krásnou přírodu v okolí, soutěžit,....

Kdo by chtěl vidět naše aktivity, může se podívat na stránky [www.farnost-solnice.net](http://www.farnost-solnice.net) kde jsme umístili pod odkazem letní tábor (nebo později: DĚTI A MLÁDEŽ) prezentace a fotky z táborů a potáborových setkání dětí.

Všichni jsme poutníci do Nebe, Nového Jeruzaléma, jak čteme v bibli. My toto putování, ten mezistupeň chceme naznačit názvem našich aktivit – „NOVĚJŠÍ JERUZALÉM“. Tady v Izraeli je ten starý, nebe je ten Nový a my do něho putujeme – tvoříme – církev a to lze říct, že je novější Jeruzalém.

Pomalu již sestavujeme téma na letošní pobyt – Král David, oslovujeme fajn mladé lidi, zda by nám nechtěli pomoci s realizací tohoto projektu. Teď oslovujeme Vás, abyste věděli, že se i pro vaše děti něco fajn chystá, a to na téměř poslední dny prázdnin – tedy od neděle 16.8.2009 na Zámečku Pádolí.

Pro lepší přípravu tábora prosíme, abyste orientačně přihlásili děti na naši akci. Umožní nám to lépe přizpůsobit témata podle věku a pohlaví dětí.

Váš duchovní otec František a s. Blanka

## **CO PLÁNUJEME V PROSICI**

ADORACE	9.,	18.45 kaple
MODLITBY PROSEBNÍKŮ	2., 16.	18.45 kaple
SETKÁNÍ DĚTÍ	14.	15.00-17.00 hod
POBOŽNOST	5.	po mši svaté

## CO PLÁNUJEME V LEDNU

ADORACE	13., 27.	18.45 kaple
MODLITBY PROSEBNÍKŮ	20.	18.45 kaple
SETKÁNÍ DĚTÍ	18.	15.00-17.00 hod
POBOŽNOST	2.	po mši svaté

### K ZAMYŠLENÍ

#### NEPODMÍNĚNÁ LÁSKA

Tento příběh je o vojákově, který se navrácí domů po válce ve Vietnamu. Volá ze San Francisca domů svým rodičům.

„Mami a tati, vracím se domů. Ale musím se vás něco zeptat. Je tu se mnou kamarád a já bych ho rád vzal s sebou k nám.“

„Jistě“ odpověděli rodiče „rádi ho uvidíme“.

„Ale něco byste měli vědět“, pokračoval syn, „můj kamarád byl těžce zraněn. Šlápl na minu a přišel o ruku a nohu. Nemá kam jinam jít a já bych byl rád, aby žil u nás.“

„To je strašné, synu. Samozřejmě mu rádi pomůžeme najít bydlení.“

„Ne, mami a tati. Chci, aby žil u nás.“

„Chlapče,“ řekl otec, „nevíš, o co nás žádáš. Někdo s takovým handicapem by pro nás byl velkou přítěží. Máme svůj styl života a nemůžeš přece čekat, že jej kvůli němu jen tak opustíme. Prostě přijď domů a na toho hochu zapomeň. Určitě se o sebe dokáže postarat sám.“

Ihned poté syn zavěsil a už se rodičům neozval. O pár dní později jim zavolala policie ze San Francisca. Jejich syn zemřel po pádu z mrakodrapu. Policie to zhodnotila jako sebevraždu. Zdrčení rodiče okamžitě letěli do San Francisca, aby tělo svého syna identifikovali. Poznali ho, ale ke svému zděšení rovněž zjistili, že jejich syn měl jen jednu ruku a nohu.

Rodiče z tohoto příběhu jsou jako mnozí z nás. Je jednoduché milovat krásné a veselé lidi, ale nemáme rádi ty, kteří by nás mohli v něčem obtěžovat nebo nám bránili v našem pohodlí.

Raději se straníme těch, kteří nejsou zdraví, krásní nebo chytrí... Zkusme mít odvahu neodvracet se od těch, kteří naši pomoc potřebují, zkusme nezavírat oči před nedokonalostí. Vždyť nikdo z nás neví, kdy sám bude potřebovat pomoc druhých, nevíme, jestli na nás zítra nečeká nějaká „mina“ – třeba v podobě rychle jedoucího auta, zákeřné choroby.....

Nezapomínejme také na dar zvaný PŘÁTELSTVÍ. Protože praví přátelé nás mají rádi takové, jací jsme – i když nejsme dokonalí – nejkrásnější a nejchytřejší.

## ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ

### KDYŽ MNE TO V KOSTELE NEBAVÍ - přednáška P. VOJTĚCHA KODETA

Včera říkal P. Cantalamessa velice důležitou věc. Slavení eucharistie není počátkem života církve, ale jeho vrcholem. K slavení eucharistie jsou přizvány živé údy Kristova těla. Vůbec není dobře, že my jsme z toho udělali první kontakt s církví. Prostě když nevíme, co s hledajícím člověkem, tak ho vezmeme do kostela. Chudák malej vstoupí do toho přitmí, kouká, tam nějaká babička něco mumlá. Teď stoupaj, klekaj, něco zpívaj, chlap tam přijde v něčem nahastrošenej. Jo, teď zpívaj takový zvláštní písničky, že se máme z prachu pozvednout anebo naopak se do něho zase uložit, a říká si, „Kam jsem to vlez, co se děje?“ A vy jste celí blažení, že se účastní vrcholného tajemství...

Ono to není tak jednoduché do toho tajemství vstoupit. Všimli jste si u učedníků jdoucích do Emauz, jak dlouho trvalo, než s nimi Pán došel k lámání chleba? Co všechno předcházelo tomu, než spolu zasedli za stůl a než rozlomil chléb? Přesně tak je to v našem životě a v našem slavení. Na tom textu jsou nádherně vidět všechny předpoklady slavení v církvi. Ti lidé odcházeli plni smutku, naštvaní, brblající, zklamaní a hlavně šli nasměrování úplně mimo společenství, mimo církve. Jenže takových brblalů máme v církvi strašně vysoké procento. Nebo lidí, kteří do kostela jdou z nějakého zvyku či kvůli nějakému prikázání. Mši absolvují. Ale po pravdě řečeno, společenství už jen duchovně zatěžují. Neříkám, že tam nemají jít, prosím vás. Aby si tady někdo neřekl: „Jééé mámo, slyšelas? Kodet říkal, že když už mě to nebaví, tak tam chodit nemám.“ To Kodet úplně neřekl.

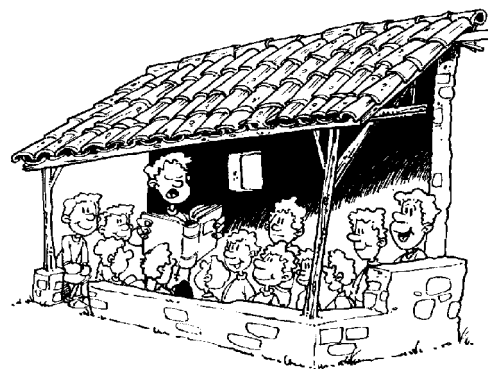
Pamatuji si, že v jedné farnosti, kam jsem přišel, visela na kůru cedulka: „Mše svatá je platná pouze tehdy, když se věřící dostaví dříve, než se čte evangelium, a neodchází dříve, než je svatě přijímání.“ Uf, teď jsem pochopil, proč na ten kůr začal přival vřdycky těsně před evangeliem a odliv během svatého přijímání. Oni měli splněno! A tohle je špatně, tohle je hodně, hodně špatně.

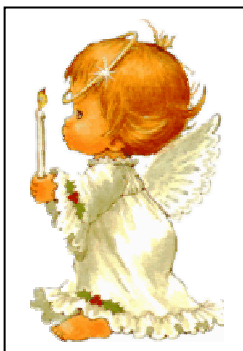
## VESELÉ PERLIČKY

Pán Novák jde jednou za rok na mši – na půlnoční. Tentokrát přišel dost pozdě a musí celou dobu stát. Když je konečně zase doma, padne do křesla a ulehčí si: „To je ale společnost! Jednou jedinkrát v roce jdu do kostela a ti lidé, kteří mohou všechny neděle pěkně sedět, nenabídnou člověku místo!“

Kostelník přinese kostelní prádlo z prádelny. Pohlédne na statnou postavu svého faráře a směje se od ucha k uchu: „Víte vlastně, pane faráři, co je to alba?“ A potom ukáže na položku v účtu z prádelny: Noční košile pro dvě osoby.

Poznámky a připomínky pošlete na adresu: [farnost.solnice@gmail.com](mailto:farnost.solnice@gmail.com)





## ANDĚLÍČEK NEJEN PRO DĚTI

Prosinec 08

č.

### POVÍDKA

#### VÁNOCE

Před večeří na Štědrý den navrhla maminka, že se všichni společně pomodlí desátek růžence za ty, kteří nemají co jíst. Eda začal brblat: "To by nemohlo počkat na jindy? Já se už těším na stromeček a na dárky!" Maminka se mu snažila vysvětlit, že spousta dětí nedostane vůbec nic, ani suchý chleba k večeří, a tak by bylo dobré dát jim aspoň tuto modlitbu, ale Eda kňoural a mračil se tak dlouho, až maminka od svého návrhu ustoupila.

Po večeří se Eda zvedl od stolu, neudělal ani kříž a chvátal do pokoje, kde už zářil vánoční stromeček. Chtěl se hned pustit do rozbalování dárků, ale maminka ho zarazila: "Počkej, ty nedočkavče, napřed si přečteme z Bible vyprávění o narození Pána Ježíše a zazpíváme si koledy." Eda zase začal bručet a škemrat, aby to vynechali, že už to dávno zná a že nemůže zpívat, protože ho škrábe v krku. Přidala se k němu i malá Evička, ale maminka tentokrát trvala na svém. Prohlásila, že malé cvičení trpělivosti a sebeovládání dětem neuškodí, otevřela Bibli a začala číst. Když četla o pastýřích, kteří přinášeli k jesličkám své dárky, skočil Eda mamince do řeči: "To už stačí, zbytek si můžeme přečíst zítra. Já už tu zvědavost nemůžu vydržet!" Maminka viděla, že ho vyprávění nezajímá a že si o tom, co právě přečetla, asi moc nepopovídají, zavřela Bibli a řekla: "No dobře, jak chceš, ale ty koledy bych si přece jen ráda zazpívala. Bez nich by to ani nebyl Štědrý večer." Eda se podíval na maminku, jestli by se snad nedala přesvědčit, že i jindy jsou koledy stejně krásné, ale hned poznal, že by to bylo zbytečné a tak si řekl: "No dobře, tak ať má mamka radost." Když dozpívali "Narodil se Kristus Pán" a začali další koledu, už s ním zase cloumala zvědavost. Schválně kašlal a zpíval falešně, aby maminka co nejdříve skončila. Vyšlo mu to. Maminka se sice ještě chvíli snažila, ale když Edovo kvílení bylo čím dál horší a hlasitější, vzdychla a pak dala povolení k rozdělování a rozbalování dárků.

Eda se vrhl ke stromečku, div ho neporazil, pobral do náruče dárky označené jeho jménem, odnesl si je stranou a dal se do rozbalování. Nedočkavě trhal papíry, v nichž byly dárky zabaleny, ani při tom neslyšel

maminčinu poznámku o tom, že by snad nemusel dělat tolik nepořádku a že by taky mohl vybrat dárky malé Evičce, která ještě neumí číst, takže maminka vzdychla podruhé a vybrala Evičce dárky sama.

Eda rozbalil první dárek a zklamaneč zabručel: "Takový rukavice jsem nechtěl, v těchto přece vůbec nemůžu hrát hokej!" Ani další dárky se mu nelíbily. Lyže byly červené, jenže on chtěl modré, místo elektrického vláčku by měl raději autodráhu, místo knížky pohádek by měl raději nějakou detektivku a nové pouzdro na pero, tužky a pastelky by mu prý maminka stejně musela koupit, protože to staré se mu už rozpadá.

Najednou si Eda všiml, že maminka je nějaká smutná. Hned ho napadlo, že je to proto, že dostal jiné dárky, než si přál. Přisedl si k mamince a zeptal se: "Co budeme dělat?" Maminka znovu povzdychla a tiše řekla: "Myslím, že nejlepší by bylo vyměnit." Edovi zazářily oči. Snad přece jen bude mít přesně to, co si přál. Zeptal se: "A myslíš, že by nám to všechno v obchodě vyměnili?" Maminka na něho smutně pohlédla a řekla: "Tos mi špatně rozuměl. Nechci vyměňovat ty dárky. Mám chuť vyměnit tebe za někoho, kdo by mě pořád netrápil."

Pak se maminka rozplakala a utekla do kuchyně. Eda zůstal zaraženě sedět. Oči mu už nezářily. Zuřivě rozkopnul hromádku balíčků papírů a měl chuť na maminku zakřičet, že se od ní hned zítra odstěhuje, když ho nemá ráda, ale pak se zarazil, začal rozházené papíry zase skládat. Po chvíli se zvedl a pomalu se přesunul za maminkou do kuchyně.

-----  
*O čem si asi Eda s maminkou v kuchyni povídali?*

*Jak by se měl chovat "vyměněný" Eda?*

*Za co bychom měli děkovat?*

## **NĚCO NA ZASMÁNÍ**

Při výkladu o ráji vysvětluje pan farář, že Bůh je vševědoucí. Aby se přesvědčil, že tomu děti rozuměly, se: „ Jak mohl Pán Bůh vědět, že Adam a Eva jedli zakázané ovoce?“

Trvá to, než se přihlásí holčička a řekne: „Asi našel ohryzek.“



Kaplan potká manželku svého bývalého učitele matematiky a ptá se: „Je váš manžel stále ještě tak roztržitý?“ „A jak. Jen si představte dneska: Ráno přijde ke snídani, políbí vajíčko, vezme lžičku a poklepává mi s ní na hlavu...“